

2. При положителен отговор на единия или на двата въпроса: Допуска ли въпросната регулаторна рамка в този случай последващо узаконяване, така че впоследствие да е възможно вписване в лицензията и въз основа на това да бъде изплатено възстановяването, съответно да бъде освободена внесената гаранция?
3. При положителен отговор и на втория въпрос: Недействителна ли е в този случай въпросната регулаторна рамка, доколкото не предвижда в случай като настоящия, в който лицензията е използвана един ден по-рано, изплащане на възстановяване, съответно освобождаване на внесената гаранция?

- (¹) Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) (ОВ L 299, стр. 1).
- (²) Регламент (ЕО) № 376/2008 на Комисията от 23 април 2008 година за определяне на общи подробни правила за прилагане на режима на лицензии за внос и износ и сертификати за предварително фиксиране за селскостопанските продукти (кодифицирана версия) (ОВ L 114, стр. 3).
- (³) Регламент (ЕО) № 382/2008 на Комисията от 21 април 2008 година относно правила за прилагане на режима на вносни и износни лицензии в сектора на говеждото и телешкото месо (преработен вариант) (ОВ L 115, стр. 10).
- (⁴) Регламент (ЕО) № 612/2009 на Комисията от 7 юли 2009 година за установяване на общи подробни правила за прилагане на режима на възстановяванията при износ на земеделски продукти (преработена версия) (ОВ L 186, стр. 1).

Жалба, подадена на 11 юли 2013 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 30 април 2013 г. по дело T-304/11, Alumina d.o.o./Съвет и Комисия

(Дело C-393/13 P)

(2013/C 274/17)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: J.-P. Nix и G. Berrisch, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Alumina d.o.o., Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени обжалваното съдебно решение,

— да се отхвърли жалбата в първоинстанционното производство,

— да се осъди жалбоподателят в първоинстанционното производство да заплати съдебните разходи във връзка с производството по обжалване пред Съда и с производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

Съветът се позовава на едно-единствено основание в подкрепа на жалбата си против Решение на Общия съд, постановено на 30 април 2013 г. по дело T-304/11, с което той отменя Регламент за изпълнение (ЕС) № 464/2011 на Съвета от 11 май 2011 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и за окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на зеолит А на прах с произход от Босна и Херцеговина (¹).

Съветът упреква Общия съд, че е допуснал грешка при тълкуване на понятието „продажби, осъществени при обичайни търговски условия“ по смисъла на член 2, параграфи 1 и 6 от основния регламент (²). По-специално Съветът поддържа, че продажбите могат да се осъществяват „при обичайни търговски условия“, въпреки че продавачът е увеличил цената с премия за риска от пълно неизпълнение на задължението за плащане или от забавата му.

Според Съвета обратното тълкуване, възприето от Общия съд, било несъвместимо и с принципа на правна сигурност.

(¹) ОВ L 125, стр. 1.

(²) Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51; поправки в ОВ L 7, 2010 г., стр. 22 и ОВ L 36, 2011 г., стр. 20).

Иск, предявен на 12 юли 2013 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия

(Дело C-395/13)

(2013/C 274/18)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: O. Beunet и E. Manhaeve)

Ответник: Кралство Белгия

Искания на ищеца

— да се приеме за установено, че като не е осигурило канализационни системи и пречистване на градските отпадъчни води в 57 агломерации с еквивалент жители между 2 000 и 10 000, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията, които има по силата на разпоредбите на членове 3 и 4 от Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води ⁽¹⁾,

— да бъде осъдено Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В исквата си молба Комисията твърди, че Кралство Белгия не е изпълнило правилно изискванията Директива на Съвета 91/271/ЕИО от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води в петдесет и седем агломерации.

По силата на член 3, параграф 1 и на член 4, параграф 1 от Директива 91/271/ЕИО, агломерациите с еквивалент жители (ЕЖ) между 2 000 и 10 000 трябвало да бъдат съоръжени с канализационни системи за градски отпадъчни води най-късно до 31 декември 2005 г.

Що се отнася до задължението за пречистване на градските отпадъчни води, член 4, параграф 1 от Директивата задължава държавите членки да следят отпадъчните води, които влизат в канализационните системи, преди заустването им да бъдат подложени на вторично пречистване или на друга равностойна обработка.

На последно място, установените в точка Г от приложение I към Директивата процедури за контрол позволяват да се провери дали водите, изхвърляни от пречиствателните станции за отпадъчни градски води, отговарят на предписанията на Директивата във връзка със заустването на отпадъчните води.

⁽¹⁾ ОВ L 135, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 43.

Жалба, подадена на 15 юли 2013 г. от Simone Gbagbo срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 25 април 2013 г. по дело T-119/11, Gbagbo/Съвет

(Дело C-397/13 P)

(2013/C 274/19)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Simone Gbagbo (представител: J.-C. Tchikaya, avocat)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Република Кот д'Ивоар

Искания

— Жалбата на г-жа Simone Gbagbo да бъде обявена за допустима и основателна,

— да се отмени обжалваното съдебно решение,

— да се отменят Решение 2011/18/ОВППС на Съвета от 14 януари 2011 година за изменение на Решение 2010/656/ОВППС на Съвета ⁽¹⁾, Регламент (ЕС) № 25/2011 на Съвета от 14 януари 2011 година за изменение на Регламент (ЕО) № 560/2005 ⁽²⁾, Решение 2011/221/ОВППС на Съвета от 6 април 2011 година за изменение на Решение 2010/656/ОВППС за подновяване на ограничителните мерки срещу Кот д'Ивоар ⁽³⁾ и Регламент (ЕС) № 330/2011 на Съвета от 6 април 2011 година за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени към определени лица и стопански субекти, с оглед ситуацията в Кот д'Ивоар ⁽⁴⁾, доколкото тези актове се отнасят до жалбоподателката,

— Съветът да бъде осъден да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателката посочва две основания за обжалване.

На първо място, жалбоподателката възразява срещу решението на Общия съд да отхвърли твърдението ѝ за неизпълнение на задължението за мотивиране. Всъщност тя се оплаква, че Общият съд е постановил, че Съветът е дал достатъчно информация, въпреки че спорното решение било мотивирано единствено с оглед на качеството на г-жа Gbagbo, а именно „председател на групата на Народния фронт на Кот д'Ивоар (FPI) в Народното събрание“.

На второ място, жалбоподателката смята, че Общият съд е допуснал явна грешка в преценката на фактите. Тя счита, че фактическите констатации за възпрепятстване на мирния процес и процеса на помирение и за открито подбуждане към омраза и насилие са неточни и не са подкрепени с доказателства.

⁽¹⁾ ОВ L 11, стр. 36.

⁽²⁾ ОВ L 11, стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 93, стр. 20.

⁽⁴⁾ ОВ L 93, стр. 10.